

ΣΩΖΟΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΑΙΜΑ

*«Θα πάρουν λίγο από
το αίμα και θα το
βάλουν στα δύο
παραστάτια και στο
ανώφλι των σπιτιών
όπου τρώνε το
[Πασχαλινό] αρνί».
Έξοδος 12:7*

Καθώς μπαίνουμε στους ανοιξιάτικους μήνες Μάρτιο και Απρίλιο, χριστιανοί από όλα τα μέρη του κόσμου θα συγκεντρωθούν για να τιμήσουν με ιδιαίτερο τρόπο τον θάνατο και την ανάσταση του Κυρίου μας Ιησού

Χριστού. Περίπου την ίδια εποχή, οι Εβραίοι θα συγκεντρωθούν επίσης για να γιορτάσουν τη γιορτή του Πάσχα.

Κάθε ομάδα χρησιμοποιεί τα δικά της ημερολόγια και τις μακραίωνες παραδόσεις της για να καθορίσει την ακριβή ημερομηνία εορτασμού αυτών των θρησκευτικών εκδηλώσεων. Μερικές φορές, αυτές οι εκδηλώσεις μπορεί να απέχουν λίγες ημέρες μεταξύ τους, ενώ άλλες φορές μπορεί να απέχουν αρκετές εβδομάδες. Σύμφωνα με τις Γραφές, το πασχαλινό αρνί του Ισραήλ σφαζόνταν την 14η ημέρα του μήνα Αβίβ, που αργότερα ονομάστηκε Νισάν. (Δευτερονόμιο 16:1, Νεεμίας 2:1). Αυτό αντιστοιχεί στους μήνες Μάρτιο ή Απρίλιο, ανάλογα με το έτος.

Αν και τόσο οι Χριστιανοί όσο και οι Εβραίοι γιορτάζουν αυτά τα σημαντικά γεγονότα αυτή την εποχή του χρόνου, λίγοι αντιλαμβάνονται την πραγματική έννοια και σημασία του θανάτου και της ανάστασης του Ιησού, ο οποίος πέθανε ως Σωτήρας της αμαρτωλής ανθρώπινης δημιουργίας. Λίγοι επίσης αντιλαμβάνονται

την πλήρη έννοια του Πάσχα των Εβραίων. Ο απόστολος Πέτρος εξήγησε ότι οι περισσότεροι είναι τυφλοί και δεν μπορούν να εκτιμήσουν τα βαθιά πράγματα του Θεού. «Με τη θεϊκή του δύναμη, ο Θεός μας έχει δώσει όλα όσα χρειαζόμαστε για να ζήσουμε μια ευσεβή ζωή. Έχουμε λάβει όλα αυτά γνωρίζοντάς τον, αυτόν που μας κάλεσε κοντά του με τη θαυμαστή δόξα και υπεροχή του. Αλλά όσοι δεν εξελίσσονται με αυτόν τον τρόπο είναι μυωπικοί ή τυφλοί, ξεχνώντας ότι έχουν καθαριστεί από τις παλιές τους αμαρτίες». (Β' Πέτρου 1:3,9)

Οι οδηγίες του Θεού

Την εποχή που καταγράφηκε η Γραφή που παρουσιάζουμε, ο λαός του Ισραήλ βρισκόταν σε αιχμαλωσία στην Αίγυπτο. Όταν ήρθε η κατάλληλη στιγμή, ο Θεός έδωσε εντολή στους Ισραηλίτες να αλείψουν με το αίμα του σφαγμένου πασχαλινού αρνιού «τα παραστάτια και το ανώφλι των σπιτιών». Τους έδωσε επίσης οδηγίες να ψήσουν το αρνί και να το φάνε με άζυμο ψωμί και πικρά χόρτα. (Εξοδος 12:8) Το πλαίσιο αυτού του κειμένου παρέχει επίσης άλλες σημαντικές λεπτομέρειες και προοπτικές σε σχέση με τις ειδικές οδηγίες του Θεού προς τους Ισραηλίτες.

Διαβάζουμε: «Ο Κύριος έδωσε τις ακόλουθες οδηγίες στον Μωυσή και στον Ααρών: 'Από τώρα και στο εξής, αυτός ο μήνας θα είναι ο πρώτος μήνας του έτους για σας. Ανακοινώστε σε ολόκληρη την κοινότητα του Ισραήλ ότι τη δέκατη ημέρα αυτού του μήνα κάθε οικογένεια πρέπει να επιλέξει ένα αρνί ή ένα κατσικάκι για θυσία, ένα ζώο για κάθε νοικοκυριό. Αν μια οικογένεια είναι πολύ μικρή για να φάει ένα ολόκληρο ζώο, ας το μοιραστεί με μια άλλη οικογένεια της γειτονιάς. Μοιράστε το ζώο ανάλογα με το μέγεθος κάθε οικογένειας και το πόσο μπορούν να φάνε. Το ζώο που θα επιλέξετε πρέπει να είναι αρσενικό ενός έτους, είτε πρόβατο είτε κατσικάκι, χωρίς

ελαττώματα. Φροντίστε ιδιαίτερα το επιλεγμένο ζώο μέχρι το βράδυ της δέκατης τέταρτης ημέρας αυτού του πρώτου μήνα. Τότε, ολόκληρη η κοινότητα του Ισραήλ πρέπει να σφάζει το αρνί ή το κατσικάκι της στο σούρουπο'». (Εξόδος 12:1-6)

Το σφαγμένο αρνί

Αυτές οι ρητές οδηγίες περιέχουν μεγάλο αριθμό σημαντικών συμβολισμών. Για παράδειγμα, η αναφορά στη «γη της Αιγύπτου» υποδηλώνει την παρούσα κυριαρχία του Σατανά πάνω στη γη και τους ανθρώπους της. «Ο θεός αυτού του κόσμου (ο Σατανάς) έχει τυφλώσει τα μυαλά των απίστων, ώστε να μην βλέπουν το φως του ευαγγελίου της δόξας του Χριστού, ο οποίος είναι η εικόνα του Θεού». (Β' Κορινθίους 4:4)

Η «αρχή των μηνών» είναι η βάση για τον υπολογισμό της ακριβούς ημέρας που θα γιορταζόταν το Πάσχα. Η νέα σελήνη που ήταν πιο κοντά στην εαρινή ισημερία σηματοδοτούσε την αρχή του πρώτου εβραϊκού μήνα, του Αβίβ. Το θυσιαζόμενο αρνί έπρεπε να επιλεγεί την «δέκατη ημέρα» του πρώτου μήνα. Αυτό προανήγγειλε τη μελλοντική άφιξη του Ιησού στην Ιερουσαλήμ ως «Αμνός του Θεού, που αφαιρεί την αμαρτία του κόσμου», και την εκπλήρωση της προφητείας του Ζαχαρία. (Ματθαίος 21:1-9, Ιωάννης 1:29, Ζαχαρίας 9:9). Σύμφωνα με την περιγραφή στο κεφάλαιο 12 της Εξόδου, το αρνί έπρεπε να είναι αρσενικό ενός έτους και χωρίς ελάττωμα. Αυτό συμβόλιζε την τελειότητα του Ιησού ως του μελλοντικού άμωμου «Αμνού του Θεού» (Α' Πέτρου 1:19). Το αρνί του Πάσχα σφάζονταν στη «δεκατέταρτη ημέρα του ίδιου μήνα» και τρώγονταν εκείνο το βράδυ. Η γιορτή του Πάσχα, που ονομάζεται επίσης «γιορτή των άζυμων», ξεκινούσε την επόμενη μέρα και διαρκούσε επτά ημέρες. Έξοδος 12:15-17

Πρωτότοκοι — Κάτω από το αίμα

Πέρα από αυτές τις οδηγίες, διαβάζουμε: «Θα περάσω από τη γη της Αιγύπτου αυτή τη νύχτα και θα χτυπήσω όλους τους πρωτότοκους στη γη της Αιγύπτου, τόσο τους ανθρώπους όσο και τα ζώα· και θα εκτελέσω κρίση εναντίον όλων των θεών της Αιγύπτου: Εγώ είμαι ο Κύριος. Και το αίμα θα είναι για σας ως σημάδι στα σπίτια όπου βρίσκεστε, και όταν δω το αίμα, θα περάσω από πάνω σας, και η πληγή δεν θα σας καταστρέψει, όταν χτυπήσω τη γη της Αιγύπτου. Και αυτή η ημέρα θα είναι για σας μνημόσυνη, και θα την τηρείτε ως γιορτή στον Κύριο σε όλες τις γενεές σας, θα την τηρείτε ως γιορτή με διάταγμα για πάντα». Έξοδος 12:12-14

Σε αυτές τις Γραφές, γίνεται αναφορά στο πέραςμα από τη γη της Αιγύπτου «τη νύχτα». Αυτό συμβολίζει τη σκοτεινή νύχτα της αμαρτίας και του θανάτου, από την οποία ο λαός του Θεού έχει περάσει από τότε που ήρθε η Πεντηκοστή. (Κολοσσαείς 1:13, Α' Πέτρου 2:9). Οι «πρωτότοκοι» συμβολίζουν την «εκκλησία των πρωτότοκων, που είναι γραμμένοι στον ουρανό». Αυτοί βρίσκονται κάτω από το αίμα του αμνού και αγωνίζονται να έχουν μερίδιο στην ουράνια φάση της βασιλείας του Χριστού.

Οι πρωτότοκοι του Ισραήλ αργότερα ανταλλάχθηκαν με ολόκληρη τη φυλή του Λευί, η οποία θεωρήθηκε ότι ανήκε στον Θεό. «Και ο Κύριος είπε στον Μωσή: Κοίτα, έχω επιλέξει τους Λευίτες από τους Ισραηλίτες για να υπηρετήσουν ως αντικαταστάτες όλων των πρωτότοκων γιων του λαού του Ισραήλ. Οι Λευίτες ανήκουν σε μένα, γιατί όλοι οι πρωτότοκοι άνδρες είναι δικοί μου. Την ημέρα που χτύπησα όλους τους πρωτότοκους γιους των Αιγυπτίων, ξεχώρισα για τον εαυτό μου όλους τους πρωτότοκους του Ισραήλ, τόσο τους ανθρώπους όσο και τα ζώα. Είναι δικοί μου· εγώ είμαι ο Κύριος». Αριθμοί 3:11-13

Μνημείο ή ανάμνηση

Το αίμα συμβολίζει τη ζωή, και όταν το πασχαλινό αρνί σφαγιάστηκε, συμβόλιζε τη θυσιασμένη ζωή. (Λευιτικό 17:11). Το αίμα του θυσιασμένου αρνιού χρησιμοποιήθηκε τότε σύμφωνα με τη θεία βούληση για να συμβολίσει το πολύτιμο αίμα του Κυρίου μας Ιησού, το οποίο θα χυνόταν για λογαριασμό της αμαρτωλής ανθρώπινης οικογένειας πολλούς αιώνες αργότερα. Το θυσιασμένο αίμα του Κυρίου μας είναι το μόνο μέσο με το οποίο μπορούμε να σωθούμε από την καταδίκη του θανάτου που επιβλήθηκε στον Αδάμ και την Εύα λόγω της ανυπακοής τους στον νόμο του Θεού. (Α' Πέτρου 1:18,19; Αποκάλυψη 1:5)

Ο Θεός έδωσε εντολή στον λαό του Ισραήλ να θυμάται τη συγκεκριμένη ημερομηνία αυτού του γεγονότος και να την τιμά κάθε χρόνο ως ανάμνηση. Είπε: «Αυτή η ημέρα θα είναι για σας μνημόσυνη» (Εξοδος 12:14). Αυτό χρησιμεύει για να απεικονίσει το μεγαλύτερο Μνημόσυνο που θέσπισε ο Ιησούς όταν συγκεντρώθηκε με τους μαθητές του στον επάνω όροφο. Εκείνη τη στιγμή, τους ζήτησε να πάρουν μέρος στο ψωμί, το οποίο, όπως είπε, συμβόλιζε το σώμα του, και στο ποτήρι, το οποίο συμβόλιζε το αίμα της θυσίας του. Στη συνέχεια, τους είπε: «Κάνετε αυτό εις ανάμνησίν μου» (Α' Κορινθίους 11:23-26). Λίγες ώρες αργότερα, θα πέθαινε για τις αμαρτίες του κόσμου.

Αναφερόμενοι στην περιγραφή του Λουκά, διαβάζουμε: «[Ο Ιησούς] πήρε το ψωμί, και αφού ευχαρίστησε, το έκοψε και το έδωσε [στους μαθητές του], λέγοντας: Αυτό είναι το σώμα μου, το οποίο δίνεται για σας. Κάνετε αυτό σε ανάμνησή μου. Και το ποτήρι με τον ίδιο τρόπο μετά το δείπνο, λέγοντας: Αυτό το ποτήρι είναι η καινούργια διαθήκη στο αίμα μου, το οποίο χύνεται για σας». (Λουκάς 22:19,20)

Οι πληγές

Όταν έφτασε η ώρα του Θεού, σηματοδότησε την απελευθέρωση των Ισραηλιτών από την αιγυπτιακή σκλαβιά. Η πολυπόθητη απελευθέρωσή τους είχε φτάσει. Ωστόσο, ο Φαραώ και οι επιστάτες του δεν ήταν διατεθειμένοι να τους αφήσουν ελεύθερους. Αρνήθηκαν να αφήσουν τους Ισραηλίτες να προχωρήσουν προς τη γη της επαγγελίας, την Χαναάν. Ο Κύριος έστειλε τη μία μετά την άλλη διάφορες πληγές στον λαό της Αιγύπτου, αλλά τους έδωσε ανακούφιση όταν ο Φαραώ ζήτησε έλεος και έκανε υποσχέσεις που δεν σκόπευε να τηρήσει. Βλέπε (Έξοδος 7-10)

Τελικά, ο υπηρέτης του Θεού, ο Μωυσής, ανακοίνωσε μια δέκατη και τελευταία πληγή. Μια μεγάλη καταστροφή θα έπληττε τους πρωτότοκους σε κάθε οικογένεια της Αιγύπτου, και όλοι θα πέθαιναν σε μια νύχτα. Στα σπίτια των πιο ταπεινών χωρικών, καθώς και στο παλάτι του Φαραώ, θα γινόταν μεγάλη θρήνος σε όλη την Αίγυπτο, και θα ήταν ευτυχείς να αφήσουν τους Ισραηλίτες να φύγουν. Έξοδος 11:1-8

Όπως είχε ανακοινώσει ο Μωυσής, «Και εκείνη τη νύχτα, τα μεσάνυχτα, ο Κύριος χτύπησε όλους τους πρωτότοκους γιους στη γη της Αιγύπτου, από τον πρωτότοκο γιο του Φαραώ, που καθόταν στον θρόνο του, μέχρι τον πρωτότοκο γιο του φυλακισμένου στο μπουντρούμι. Ακόμη και οι πρωτότοκοι από τα ζώα τους σκοτώθηκαν. Ο Φαραώ και όλοι οι αξιωματούχοι του και όλος ο λαός της Αιγύπτου ξύπνησαν κατά τη διάρκεια της νύχτας, και δυνατά θρήνια ακούγονταν σε όλη τη γη της Αιγύπτου. Δεν υπήρχε ούτε ένα σπίτι όπου δεν είχε πεθάνει κάποιος. Ο Φαραώ έστειλε να φωνάξουν τον Μωυσή και τον Ααρών κατά τη διάρκεια της νύχτας. «Φύγετε!, διέταξε. ‘Αφήστε τον λαό μου και πάρτε μαζί σας τους υπόλοιπους Ισραηλίτες! Πηγαίνετε και λατρεύστε τον Κύριο, όπως ζητήσατε. Πάρτε τα κοπάδια

σας, όπως είπατε, και φύγετε. Πηγαίνετε, αλλά ευλογήστε με καθώς φεύγετε. Όλοι οι Αιγύπτιοι προέτρεπαν τον λαό του Ισραήλ να φύγει από τη γη όσο το δυνατόν γρηγορότερα, γιατί σκέφτονταν: Θα πεθάνουμε όλοι!» (Εξοδος 12:29)

Έτοιμοι για το ταξίδι

Στην *Εξοδο, κεφάλαια 7-10*, σημειώνεται ότι οι τρεις πρώτες πληγές ήταν κοινές για όλους στη γη της Αιγύπτου, συμπεριλαμβανομένης της περιοχής στην οποία ζούσαν οι Ισραηλίτες. Ωστόσο, οι επόμενες έξι πληγές έπληξαν μόνο τις περιοχές που κατοικούσαν οι Αιγύπτιοι. Η δέκατη και τελευταία πληγή κηρύχθηκε κοινή για ολόκληρη τη γη της Αιγύπτου, συμπεριλαμβανομένου του τμήματος που είχε κατανεμηθεί στους Ισραηλίτες, οι οποίοι ήταν κάτω από το αίμα.

Τα παιδιά του Ισραήλ είχαν λάβει οδηγίες να δείξουν την πίστη και την υπακοή τους στο θέλημα του Θεού, προσφέροντας ένα θυσιαζόμενο αρνί, το αίμα του οποίου έπρεπε να ραντιστεί στα παραστάτια και στα υπέρθυρα των θυρών τους, και το κρέας του να καταναλωθεί την ίδια νύχτα, μαζί με πικρά βότανα και άζυμο ψωμί. Είχαν πλήρη πίστη ότι, λόγω του αίματος του αρνιού στα παραστάτια και τα υπέρθυρα των σπιτιών τους, παραμένοντας «κάτω από το αίμα», δεν θα συμμετείχαν στην καταστροφή όταν ο Θεός θα χτυπούσε με θάνατο τους πρωτότοκους της Αιγύπτου. Όσοι έφαγαν από το αρνί περίμεναν με το ραβδί στο χέρι και έτοιμοι για το ταξίδι, περιμένοντας ότι ο Θεός θα έκανε τους Αιγυπτίους να τους αφήσουν να φύγουν. (Εξοδος 12:7-13)

Χαρακτηριστικά του Νόμου

Οι Ισραηλίτες είχαν την εντολή να θυμούνται και να γιορτάζουν κάθε χρόνο αυτή τη γιορτή του Πάσχα που τους δόθηκε από τον Θεό μέσω του Μωυσή. Ήταν μία

από τις μεγαλύτερες εθνικές τους εορτές και εξακολουθεί να γιορτάζεται από τους Εβραίους σε όλα τα μέρη του κόσμου ως ένδειξη του σεβασμού τους για τη σημασία αυτού του αρχαίου εθίμου.

Τα πολλά χαρακτηριστικά του Μωσαϊκού Νόμου σχεδιάστηκαν θεϊκά για να προμηνύουν διάφορες ευλογίες που θα χύνονταν πάνω σε όλες τις οικογένειες της γης στον κατάλληλο χρόνο του Θεού και με τη σωστή σειρά. Στην περίπτωση της γιορτής του Πάσχα, ο θάνατος του αρνιού προανήγγειλε τον θάνατο του Ιησού ως τέλειου ανθρώπου. Το ράντισμα με το αίμα του αρνιού συμβόλιζε την απόδοση της αξίας της θυσίας του Ιησού ως λύτρο στην τάξη των περασμένων κατά τη διάρκεια αυτής της νύχτας της αμαρτίας και του θανάτου. Όπως συνέβη με τους Ισραηλίτες, είναι αυτή η τάξη των «πρωτότοκων» που ωφελείται πρώτη από το αίμα του αρνιού που χύθηκε. (Α' Ιωάννη 1:7; Εφεσίους 1:3-7). Μακάριοι είναι εκείνοι των οποίων τα μάτια της πίστης βλέπουν ότι ο Ιησούς ήταν πράγματι ο Αμνός του Θεού. Μέσω του αίματος του Ιησού, η άρση της αμαρτίας του Αδάμ κατέστη δυνατή με την εξόφληση της ποινής του Αδάμ, μιας ποινής με την οποία ολόκληρος ο κόσμος έχασε την εύνοια του Θεού και υποβλήθηκε στη θεία καταδίκη του θανάτου.

Ήταν απαραίτητο, προτού αυτή η κατάρα του θανάτου και οι συνωδίνουσες ωδίνες και ο θρήνος μπορούσε να αρθεί, να ικανοποιηθεί η δικαιοσύνη. Όπως δηλώνουν οι Γραφές: «Επομένως, όπως με την παράβαση ενός [Αδάμ] η κρίση ήρθε σε όλους τους ανθρώπους για καταδίκη, έτσι και με τη δικαιοσύνη ενός [Ιησού] το δωρεάν δώρο ήρθε σε όλους τους ανθρώπους για δικαίωση της ζωής». (Ρωμαίους 5:18)

Τα πρώτα φρούτα

Καθώς ήταν εμπνευσμένος από το Άγιο Πνεύμα του

Θεού, ο Ιωάννης ο Θεολόγος έγραψε: «Και είδα, και ιδού, το Αρνίο στεκόταν στο όρος Σιών, και μαζί Του εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, που είχαν το όνομά Του και το όνομα του Πατέρα Του γραμμένο στα μέτωπά τους. Και άκουσα μια φωνή από τον ουρανό, σαν τον ήχο πολλών νερών και σαν τον ήχο δυνατού κεραυνού, και η φωνή που άκουσα ήταν σαν τον ήχο αρπιστών που έπαιζαν τις άρπες τους. Και τραγουδούσαν ένα καινούργιο τραγούδι μπροστά στο θρόνο και μπροστά στα τέσσερα ζώα και στους πρεσβύτερους· και κανείς δεν μπορούσε να μάθει το τραγούδι εκτός από τους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, που είχαν αγοραστεί από τη γη. Αυτοί είναι εκείνοι που δεν έχουν μολυνθεί με γυναίκες, γιατί έχουν διατηρήσει την αγνότητά τους. Αυτοί είναι εκείνοι που ακολουθούν το Αρνίο όπου κι αν πάει. Αυτοί έχουν αγοραστεί από τους ανθρώπους ως πρώτοι καρποί για τον Θεό και το Αρνίο. (Αποκάλυψη 14:1-4)

Αυτά τα εμπνευσμένα λόγια του Θεού υποδεικνύουν τον δοξασμένο Χριστό, κεφαλή και σώμα, ως «πρώτους καρπούς στον Θεό και στο Αρνίο». Αυτό υπονοεί ότι θα υπάρχουν και «μετέπειτα καρποί» στο τελικό σχέδιο και σκοπό του αγαπημένου μας Ουράνιου Πατέρα. Αυτό είναι πράγματι έτσι. Ο σκοπός του Θεού ήταν να σώσει όλα τα παιδιά του Ισραήλ, όχι μόνο τους πρωτότοκους. Ως έθνος, αντιπροσώπευαν ολόκληρη την ανθρώπινη οικογένεια, στην οποία θα δοθεί η ευκαιρία να έρθει σε αρμονία με τον Θεό και να της δοθεί αιώνια ζωή στη μελλοντική γη της επαγγελίας - την αποκατεστημένη τέλεια γη.

Έτσι, ολόκληρος ο λαός του Ισραήλ απελευθερώθηκε θαυματουργικά από τον Κύριο μέσω του Μωυσή. Οδηγήθηκαν από αυτόν σε ένα μονοπάτι που διέσχιζε την Ερυθρά Θάλασσα, το οποίο είχε προετοιμαστεί ειδικά για αυτούς από τη θεϊκή δύναμη που έλεγχε τους ανέμους και

τις παλίρροιες (Εξοδος 14:21-30). Κανένας Ισραηλίτης δεν έμεινε πίσω. Αυτό το θαυμαστό γεγονός απεικονίζει την τελική απελευθέρωση ολόκληρου του κόσμου από τη δύναμη του Σατανά. Όλοι θα έχουν την ευκαιρία να συμμορφωθούν με τους δίκαιους νόμους που θα θεσπιστούν υπό τη διοίκηση της μελλοντικής βασιλείας του Χριστού επί της γης. Πραγματικά, μπορούμε να επαναλάβουμε τα λόγια που έγραψε ο Απόστολος Παύλος όταν είπε ότι ο Χριστός Ιησούς «έδωσε τον εαυτό του ως λύτρο για όλους, για να μαρτυρηθεί εν καιρώ» (Α' Τιμόθεο 2:6)

Δύο εκπληρώσεις

Η απελευθέρωση από τον θάνατο εξαρτιόταν από το αν τα πρωτότοκα παιδιά του Ισραήλ παρέμεναν κάτω από το αίμα του αρνιού όταν ο άγγελος του θανάτου του Θεού περνούσε από δίπλα τους. Ήταν οι μόνοι που βρίσκονταν κάτω από το αίμα και που υπόκειντο στον θάνατο. Όλοι απελευθερώθηκαν εκείνη τη νύχτα, όπως φαίνεται στην εικόνα του Πάσχα. Ως εκ τούτου, τα πρωτότοκα του Ισραήλ ήταν οι άμεσοι δικαιούχοι του ραντίσματος του αίματος του αρνιού.

Κατά τη διάρκεια της παρούσας χριστιανικής εποχής, οι οπαδοί του Ιησού βρίσκονται επίσης κάτω από το αίμα. Έχουν αποδεχτεί την αξία του αίματος του Ιησού και βρίσκονται υπό την προστασία του (Α' Ιωάννη 1:7) Έχουν κληθεί πριν από τον κόσμο. Τα μάτια της κατανόησής τους έχουν ανοίξει για να συνειδητοποιήσουν την κατάσταση της αμαρτίας και της δουλείας τους και την ανάγκη τους για σωτηρία. (Εφεσίους 1:18) Έχουν ανταποκριθεί στη θαυμαστή χάρη του Θεού και έχουν προσφέρει τη ζωή τους σε πλήρη αφιέρωση. (Ρωμαίους 12:1) Λόγω της πίστης τους στο χυμένο αίμα του «Αρνίου του Θεού», έχουν κοινωνία με «τον Πατέρα και με τον Υιό του Ιησού Χριστό». Α'

Ιωάννης 1:3

Ο απόστολος Παύλος εξηγεί ότι η αφιέρωση κατά την παρούσα εποχή σημαίνει βάπτισμα στον θάνατο του Ιησού. «Δεν ξέρετε ότι όσοι βαπτιστήκαμε στον Ιησού Χριστό βαπτιστήκαμε στον θάνατό του; Επομένως, θάφτηκαμε μαζί του με το βάπτισμα στον θάνατο, ώστε, όπως ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς με τη δόξα του Πατέρα, έτσι και εμείς να περπατάμε σε καινούργια ζωή. Γιατί αν έχουμε φυτευτεί μαζί με τον θάνατό του, θα αναστηθούμε και μαζί με την ανάστασή του». Ρωμαίους 6:3-5

Είναι υψίστης σημασίας όσοι έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στον Θεό να συνεχίσουν να μένουν κάτω από το πολύτιμο αίμα του ραντισμού. Γιατί όποιος απομακρυνθεί από αυτή την κατάσταση χάριτος, αυτό σημαίνει ότι αγνοεί το έλεος του αγαπημένου μας Ουράνιου Πατέρα. Θα σήμαινε ότι δεν εκτιμά την καλοσύνη Του, ούτε το μερίδιό του στη σωτηριακή δύναμη του αίματος του Ιησού. «Αν αμαρτάνουμε εσκεμμένα, αφού έχουμε λάβει τη γνώση της αλήθειας, δεν μένει πλέον θυσία για τις αμαρτίες». Εβραίους 10:26

Η απελευθέρωση ολόκληρου του κόσμου

Τα μέλη της «εκκλησίας των πρωτότοκων» έχουν λάβει την αξία του αίματος του Ιησού πριν από τον κόσμο. Ο Χριστός μπήκε «στον ίδιο τον ουρανό, για να εμφανιστεί τώρα ενώπιον του Θεού για χάρη μας» (Εβραίους 9:24). Όταν η εκκλησία ολοκληρωθεί, η αξία του αίματος του Σωτήρα μας θα γίνει διαθέσιμη για ολόκληρη την ανθρώπινη οικογένεια. Ο Ιησούς είπε: «Εγώ είμαι ο καλός ποιμένας, και γνωρίζω τα πρόβατά μου, και τα πρόβατά μου με γνωρίζουν. Όπως ο Πατέρας με γνωρίζει, έτσι και εγώ γνωρίζω τον Πατέρα: και δίνω τη ζωή μου για τα πρόβατα. Και έχω και άλλα πρόβατα, που δεν είναι από αυτό το μαντρί: και αυτά πρέπει να τα φέρω, και θα

ακούσουν τη φωνή μου· και θα είναι ένα μαντρί και ένας ποιμένας». Ιωάννης 10:14-16

Το δεύτερο μεγάλο όφελος που συνέβη στη γη της Αιγύπτου ήταν η απελευθέρωση ολόκληρου του λαού του Ισραήλ, όταν ο Μωυσής τον οδήγησε πέρα από την Ερυθρά Θάλασσα. Αυτό το αξιοσημείωτο γεγονός απεικονίζει την τελική ανάκαμψη ολόκληρης της ανθρωπίνης δημιουργίας από τη δουλεία της αμαρτίας και του θανάτου. Οι υποσχεθείσες ευλογίες θα είναι διαθέσιμες στον κόσμο υπό την εγκαθίδρυση της βασιλείας του Χριστού και σύμφωνα με τους όρους της Νέας Διαθήκης. (Ιερεμίας 31:31-34). Εκείνη την εποχή, όλοι όσοι επιθυμούν να ακολουθήσουν τη δικαιοσύνη και να υπακούσουν στον μεγαλύτερο Μωυσή - τον Κύριό μας Ιησού - θα λάβουν τα δικαιώματα ζωής που χάθηκαν λόγω της αμαρτίας του Αδάμ. Δευτερονόμιο 18:15-19; Πράξεις 3:20-25

Η μακρά νύχτα της αμαρτίας και του θανάτου θα έχει περάσει και θα έχει έρθει η ένδοξη αυγή της απελευθέρωσης. (Ψαλμός 30:5). Ο Χριστός, κεφαλή και σώμα, θα οδηγήσει και θα απελευθερώσει όλο τον Ισραήλ, όλο τον λαό του Θεού. Εκείνη την εποχή, όλοι θα γνωρίζουν και θα χαίρονται να σέβονται, να τιμούν και να υπακούουν στο θέλημα του Θεού. Πράξεις 15:16,17; Ρωμαίους 11:26-36

Ο Χριστός, το Πάσχα μας

Όταν ο απόστολος Παύλος έγραψε στους αδελφούς στην Κόρινθο, τους είπε: «Καθαρίστε το παλιό ζυμάρι, για να γίνετε καινούργιο ζυμάρι, όπως είστε πραγματικά άζυμοι. Διότι ο Χριστός, το Πάσχα μας, έχει θυσιαστεί. Ας γιορτάσουμε λοιπόν τη γιορτή, όχι με παλιό ζυμάρι, το ζυμάρι της κακίας και του κακού, αλλά με το άζυμο ψωμί της ειλικρίνειας και της αλήθειας». (Α' Κορινθίους 5:7,8)

Σε αυτό το εδάφιο, ο απόστολος απευθυνόταν στην

«εκκλησία των πρωτότοκων», των οποίων τα ονόματα είναι γραμμένα στον ουρανό. (Εβραίους 12:23) Τους προειδοποιούσε να καθαρίσουν τον εαυτό τους από κάθε αμαρτία και αδικία, που συμβολίζονται από το προζύμι της κακίας και του κακού. Αντίθετα, έπρεπε να αναζητήσουν τη δικαιοσύνη και την αλήθεια, όπως συμβολίζεται από τη συμμετοχή στο άζυμο ψωμί.

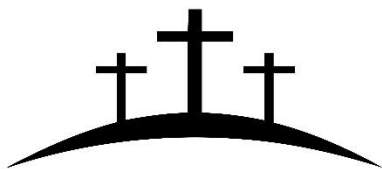
Τρώγοντας το συμβολικό αρνί, οικειοποιούμαστε τα προσόντα του Χριστού. Επίσης, «ντυνόμαστε» τον Χριστό στο μέτρο των δυνατοτήτων μας, με αποτέλεσμα να μεταμορφωνόμαστε στην ένδοξη εικόνα και τον χαρακτήρα Του (Ρωμαίους 12:2, 13:14, Γαλάτες 3:27) Τρεφόμαστε από αυτόν, όπως οι Εβραίοι τρέφονταν από το πασχαλινό αρνί. Τα πικρά βότανα, που βοηθούσαν και άνοιγαν την όρεξη των Ισραηλιτών, ήταν μια απεικόνιση των πικρών εμπειριών και δοκιμασιών μας. Αυτά μας παρέχονται για να μας βοηθήσουν να απογαλακτιστούμε από τα γήινα πράγματα και μας δίνουν μια αυξανόμενη όρεξη να τρεφόμαστε από το αρνί και το άζυμο ψωμί της Αλήθειας.

Στον κόσμο, δεν έχουμε «μόνιμη πόλη». Αντ' αυτού, ως ξένοι και ταξιδιώτες, προχωράμε με το ραβδί στο χέρι και προετοιμασμένοι για το ταξίδι προς την ουράνια Χαναάν (Εβραίους 13:14, 1 Πέτρου 2:11). Όλες οι ένδοξες ευλογίες που ο αγαπητός μας Ουράνιος Πατέρας έχει φυλάξει για την εκκλησία των πρωτότοκων θα δοθούν σε όσους έχουν πιστέψει πιστά στο «Αρνίο του Θεού» και στην αξία του σωτηριώδους αίματός Του. Εφεσίους 1:3

Ας τηρήσουμε τη γιορτή

Σύντομα, πολλοί θα συγκεντρωθούν και πάλι για να γιορτάσουν την ανάμνηση του θανάτου του Ιησού ως του μεγάλου Πασχαλινού Αρνίου. Καθώς γιορτάζουμε και πάλι τη γιορτή φέτος, ας χαρούμε για το πολύτιμο αίμα του Ιησού. που χύθηκε για χάρη μας και που θα

μαρτυρηθεί στον κόσμο εν καιρώ. «Τώρα, ο Θεός της ειρήνης, που ανέστησε από τους νεκρούς τον Κύριό μας Ιησού, τον μεγάλο ποιμένα των προβάτων, μέσω του αίματος της αιώνιας διαθήκης, να σας κάνει τέλειους σε κάθε καλό έργο για να κάνετε το θέλημά Του, ενεργώντας μέσα σας ό,τι είναι ευάρεστο στα μάτια Του, μέσω του Ιησού Χριστού, στον οποίο ανήκει η δόξα στους αιώνες των αιώνων. Αμήν». Εβραίους 13:20,21 ■

Image©TP71-stock.adobe.com